

Quas ob res oleum quoque lacrymam ex-
 euit,quanuis leniter mordeat: subiens e-
 nim irreptansque suam ob lentitiam, at-
 que tenuitatem, dolorem mouet, ac pro-
 inde humorem tabificat. At cepe vim e-
 iusmodi sanè habet, vt quod & humore,
 & vapore fit calido,tenui,& lento: itaque
 oculis admodum, eò quòd vapor eiusmodi
 est,humòrque tenuis commeat, lacry-
 mas mouet: cùmque editur itidem trans-
 missa respiratione facere potest. Allium,
 calidum quidem est, & acre, & humoris
 aliquid continens: sed lentum non est: i-
 taque lacrymam mouere non potest.

23 Quam ob causam myrta collisa in ma-
 nu dulciora sentimus, quàm integra? An
 quemadmodum racemorum acini vin-
 demiatu dulciores sunt,quàm non vindem-
 iati. Etenim musto, quod natura suaue
 est,excepti acini quasi condiuntur:quippe
 qui vel extrinsecus mustum resudent, at
 qui in racemo coherent, vtique in condi-
 tiores cõstant. Ergo myrta quoque natura
 dulcia, intusq. suam dulcedinem acinorũ
 in modũ vxæ continentia, vbi manu com-
 pressa, conflictatãq. sunt, diffusa intestina
 dulcedine, parte quoque exteriori inop-
 plentur: itaq. dulciora non immeritò senti-
 untur.

24 Cur myrta enucleatiora sunt
 quæ minora, & palmulæ nucleo penè va-
 cant, quæ minutæ adoleuerunt, & vuarum
 acini, qui passim constitentur exigui, vinar-
 cea vel nulla continent, vel pauciora, mi-
 norãque? An quia minus perfecta sunt,
 quæ minora: ideirco semen continent in-
 discretũ, cui perinde, vt finis, nucleus de-
 putatus est: quamobrè & minora sunt vt-
 pote furculi quidè agnati exteriores, par-
 tũque imperfecti, & minùs dulcia, quàm
 quæ iustũ continent nucleum: sunt enim
 minùs concocta. Concoctio autem, non
 nisi perfecta est.

25 Quam ob causam
 fructuum alij partem radici proximã hab-
 ent amariorè, vt cucumeres, alij postre-
 mam superiorè, vt glandes? An quòd aliis
 pars ista radici proxima erudo vescitur a-
 limento, quoniam escæ confluuium per ra-
 dicem frequenter: aliis, quia sicci è natura
 sunt, postrema pars succo dulci, concoctõ-
 que inde absumpto iam plenius siccatur,
 amarescitque modo salis. Redditur enim
 vniquodque amarũ cùm amplius exic-
 catur: vt oliuæ, vt glandes inueteratæ effi-
 ciuntur amaræ. 26 Cur aliqua germinare
 non terra contenta, sed abscessa, aut euul-
 sa, vel recondita possint, vt caules lilio-
 rum, vt allia, vt cepe? An quòd omnes ali-
 mentum intra se continent, nec certo,

A δι' ὃ καὶ τὸ ἔλαιον ποιεῖ διακρῦνει, ἀδραγῆ ἔ-
 χον δὴξιν. διὰ γλιχρότητα γδ καὶ λεπτότητα
 παραδύον, ποιεῖ τὸν πόνον, καὶ τὴν σωτήξιν
 διὰ τὸ πόνον. τὸ δ' ἰκρόμμυον, τοιαύτῳ ἔχει
 δυνάμει, ὥστε καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ τὴν ἀτμίδα αὐ-
 τῷ θερμῶ καὶ λεπτῶ καὶ γλιχρῶν ἔχει. ὥστε
 κερσοτέρω μόνῳ, διὰ τὸ τὴν ἀτμίδα
 τοιαύτῳ ἔχει, καὶ συναφίαν ὑγρότητα λε-
 πτῶ, ποιεῖ διακρῦνει. ἐδοξέμου δ' ἢ ἀναθυ-
 μιάσι *

B διόδοσα τῶ δὲ σκέρωδον, θερ-
 μὸν μόν καὶ δριμύ ὄσι, καὶ ὑγρότητα ἔχει, ἀλλ' ἔ-
 γλιχρῶν δ' ὃ οὐ ποιεῖ διακρῦνει. καὶ διὰ τῆ
 τὰ μύρτα ἐν γῆ χειρὶ θάλλεται, γλυκύ τε καὶ ἡ-
 μίν δοκεῖ ἔχει ἢ μὴ τὴν θερμότητα: ἢ κεσό-
 πῳ καὶ αἰρέσει τετραγωνίῳ τὴν βούραν γλυ-
 κῶ τε καὶ εἰσι ἢ δ' ἀβυζήτων: ἔπει γδ τὸ γλυ-
 κὸς ὄντος ἢ δὲ φύσι, αἰ μόν τετραγωνίῳ
 ἢ ἄλλῳ, ὡς περὶ εἰκοσεν ἡδυσμῶν (ἀναπλεῖ
 γὰρ εἰσι καὶ ἔξωθεν) αἰ δ' ὅτι ἢ βοτρυῶν,
 ἀνδυσσι. ὁμοίως οὖν καὶ ὅτι ἢ μύρτων
 φύσι γλυκῶν καὶ τὴν γλυκύτητα ἔχοντων
 ἐν τῷ. ὡς περὶ αἰρέσει οὖν, ὅταν εὐλαφῶ ἢ,
 αἰ ἀπὸ μύρτων ὅσο τῆς ἐν τῷ γλυκύτητος
 καὶ ἔξωθεν διαφαίνεται γλυκύ τε καὶ ὄντα.

C καὶ διὰ τῆ ἢ τε μύρτων τὰ ἐλάτω, ἀ-
 πυρλωτότε καὶ ὄσι, καὶ ἐν τῷ φοινίξ καὶ ὅτι
 ἢ βοτρυῶν ἔνθα δ' αἰ μικρὰ ἢ ἄλλῳ ἐκ
 ἔχουσι, ἢ ἐλάτωις πυρήνας: ἢ διὰ τὰ ἀπὸ
 λέστερα ἔχει, αἰ ἔχει δὲ πικρῶ μόν: τέλος γδ
 ὃ πυρῶ ἔχει τὸ σπέρμα. διὰ τῆ ἢ καὶ ἐλά-
 τῶις εἰσιν, ὡς ὄντα παραφασάδες καὶ ἀτελή, καὶ
 ἢ πον ἢ γλυκῶ ἢ ἔχοντων πυρῶας. ἀπ-
 πότερα γὰρ ὄσιν. ἢ δ' πῆψις, τελείως ὄσι-
 με διὰ τῆ ἢ κερσοπῶν τὰ μόν, κερσο-
 πῶ τε καὶ περὶ τὴν ἢ ἔχει, ὅτι σικυρὸς τῶ
 ἢ, περὶ τὸ ἄκρον τὸ αἶμα, ὅτι αἰ βάλανος: ἢ
 ὅτι ἢ μόν, τῶν τε ἀπὸ πῆψις ἢ ἔσφῃ, διὰ τὸ
 ὅτι ἢ καὶ τὴν ἢ ἔχει τὰ δὲ, ἔξωθεν φύ-
 σι ὄσιν ὡς ἀπαγορεύου τῶ γλυκῶς ἐν τῷ
 ἄκρον καὶ πεπεμαρῶν, ἢ δὲ ἔκρησιν τε, καὶ
 κείπεται τὸ πικρὸν, ὡς περὶ οἰ ἄλλῳ: ἔκρη-
 νόμῳ δὲ μῆλλον, πικρὸν γίνεται, καὶ δὲ περὶ
 ἐλάτω καὶ βάλανος παλαιούμῳ, πικρὰ
 γίνονται. καὶ διὰ τῆ ἢ βλαστῶν ἐκ
 ἐν τῆ γῆ ὄντα, ἀλλ' ἐπιτεμνόμενα. τὰ δὲ,
 καί μῳ, ὅτι ἢ κείριαν καυλοῖ, [σκόρος δὲ
 τε] καὶ κέρμυα: ἢ ὅτι ἔχουσι ἔσφῃ παύτα
 ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' ἐκ ἐν ἀφαιρεσῶν τὸ πῶ οὐ-
 δὲν φῶ

D καὶ διὰ τῆ ἢ τε μύρτων τὰ ἐλάτω, ἀ-
 πυρλωτότε καὶ ὄσι, καὶ ἐν τῷ φοινίξ καὶ ὅτι
 ἢ βοτρυῶν ἔνθα δ' αἰ μικρὰ ἢ ἄλλῳ ἐκ
 ἔχουσι, ἢ ἐλάτωις πυρήνας: ἢ διὰ τὰ ἀπὸ
 λέστερα ἔχει, αἰ ἔχει δὲ πικρῶ μόν: τέλος γδ
 ὃ πυρῶ ἔχει τὸ σπέρμα. διὰ τῆ ἢ καὶ ἐλά-
 τῶις εἰσιν, ὡς ὄντα παραφασάδες καὶ ἀτελή, καὶ
 ἢ πον ἢ γλυκῶ ἢ ἔχοντων πυρῶας. ἀπ-
 πότερα γὰρ ὄσιν. ἢ δ' πῆψις, τελείως ὄσι-
 με διὰ τῆ ἢ κερσοπῶν τὰ μόν, κερσο-
 πῶ τε καὶ περὶ τὴν ἢ ἔχει, ὅτι σικυρὸς τῶ
 ἢ, περὶ τὸ ἄκρον τὸ αἶμα, ὅτι αἰ βάλανος: ἢ
 ὅτι ἢ μόν, τῶν τε ἀπὸ πῆψις ἢ ἔσφῃ, διὰ τὸ
 ὅτι ἢ καὶ τὴν ἢ ἔχει τὰ δὲ, ἔξωθεν φύ-
 σι ὄσιν ὡς ἀπαγορεύου τῶ γλυκῶς ἐν τῷ
 ἄκρον καὶ πεπεμαρῶν, ἢ δὲ ἔκρησιν τε, καὶ
 κείπεται τὸ πικρὸν, ὡς περὶ οἰ ἄλλῳ: ἔκρη-
 νόμῳ δὲ μῆλλον, πικρὸν γίνεται, καὶ δὲ περὶ
 ἐλάτω καὶ βάλανος παλαιούμῳ, πικρὰ
 γίνονται. καὶ διὰ τῆ ἢ βλαστῶν ἐκ
 ἐν τῆ γῆ ὄντα, ἀλλ' ἐπιτεμνόμενα. τὰ δὲ,
 καί μῳ, ὅτι ἢ κείριαν καυλοῖ, [σκόρος δὲ
 τε] καὶ κέρμυα: ἢ ὅτι ἔχουσι ἔσφῃ παύτα
 ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' ἐκ ἐν ἀφαιρεσῶν τὸ πῶ οὐ-
 δὲν φῶ

E καὶ διὰ τῆ ἢ κερσοπῶν τὰ μόν, κερσο-
 πῶ τε καὶ περὶ τὴν ἢ ἔχει, ὅτι σικυρὸς τῶ
 ἢ, περὶ τὸ ἄκρον τὸ αἶμα, ὅτι αἰ βάλανος: ἢ
 ὅτι ἢ μόν, τῶν τε ἀπὸ πῆψις ἢ ἔσφῃ, διὰ τὸ
 ὅτι ἢ καὶ τὴν ἢ ἔχει τὰ δὲ, ἔξωθεν φύ-
 σι ὄσιν ὡς ἀπαγορεύου τῶ γλυκῶς ἐν τῷ
 ἄκρον καὶ πεπεμαρῶν, ἢ δὲ ἔκρησιν τε, καὶ
 κείπεται τὸ πικρὸν, ὡς περὶ οἰ ἄλλῳ: ἔκρη-
 νόμῳ δὲ μῆλλον, πικρὸν γίνεται, καὶ δὲ περὶ
 ἐλάτω καὶ βάλανος παλαιούμῳ, πικρὰ
 γίνονται. καὶ διὰ τῆ ἢ βλαστῶν ἐκ
 ἐν τῆ γῆ ὄντα, ἀλλ' ἐπιτεμνόμενα. τὰ δὲ,
 καί μῳ, ὅτι ἢ κείριαν καυλοῖ, [σκόρος δὲ
 τε] καὶ κέρμυα: ἢ ὅτι ἔχουσι ἔσφῃ παύτα
 ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' ἐκ ἐν ἀφαιρεσῶν τὸ πῶ οὐ-
 δὲν φῶ

F καὶ διὰ τῆ ἢ βλαστῶν ἐκ ἐν τῆ γῆ ὄντα, ἀλλ' ἐπιτεμνόμενα. τὰ δὲ, καί μῳ, ὅτι ἢ κείριαν καυλοῖ, [σκόρος δὲ τε] καὶ κέρμυα: ἢ ὅτι ἔχουσι ἔσφῃ παύτα ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' ἐκ ἐν ἀφαιρεσῶν τὸ πῶ οὐδὲν φῶ